

Legislatívne zmeny v mimosúdnom riešení sporov v bankovníctve

Lubomír Čunderlík, Štefan Hrčka
Národná banka Slovenska

Legislatívne zmeny počnúc rokom 2019 významne upravili mimosúdne riešenie sporov v oblasti platobných služieb a bankových obchodov medzi bankami, ich spotrebiteľmi a ich ostatnými klientmi. Tieto zmeny zaviedli v súvislosti so spotrebiteľskými spormi možnosť zvoliť si nový subjekt zodpovedný za riešenie takýchto sporov – Inštitút alternatívneho riešenia sporov Slovenskej bankovej asociácie – namiesto Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie. Legislatívne zmeny zároveň systémovo upravili možnosť pokračovania v rozhodcovskom konaní začatom pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý je zrušený jeho zriaďovateľom.

PODNET NA LEGISLATÍVNE ZMENY

Mimosúdnyim riešením sporu je riešenie právnych sporov mimo štátnej (súdnej) moci niektorým z viacerých spôsobov alternatívneho riešenia sporov (Alternative Dispute Resolution/ADR).¹ Označenie „alternatívne riešenie sporov“ v nadväznosti na ochranu práv spotrebiteľov používa európske právo napríklad v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/11/EÚ z 21. mája 2013 o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES (smernica o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov). Právny poriadok Slovenskej republiky upravuje tri procesy alternatívneho riešenia sporov, a to pred rozhodcovským súdom, mediátorom alebo osobitným subjektom alternatívneho riešenia sporov (spotrebiteľského sporu). Alternatívne riešenie sporov zahŕňa teda celé spektrum mimosúdnych spôsobov riešenia sporov.

Mechanizmus mimosúdného riešenia sporov, ktoré súvisia s poskytovaním platobných služieb a bankovými obchodmi, má v porovnaní s ostatnou oblasťou finančných služieb šestnásťročnú tradíciu v rozhodovacej praxi stáleho rozhodcovského súdu povinne zriadeného pri Slovenskej bankovej asociácii (ďalej len „SRS SBA“).² Tento aspekt je imanentný sektoru bankovníctva. V oblasti finančných služieb existujúce schémy mimosúdného riešenia sporov v rôznych členských štátoch EÚ pokrývajú buď všetky sektory finančných služieb, alebo len niektoré sektory.³ Napriek dlhoročnej tradícii SRS SBA mali viaceré skutočnosti negatívny dopad na jeho hospodársky výsledok za posledné roky. Išlo najmä o prudké zníženie podávaných žalôb: z vyše 7 000 v roku 2014 na zhruba 70 ročne v rokoch 2015 až 2017, a to v dôsledku všeobecne negatívneho prístupu slovenských súdov k rozhodnutiam rozhodcovských súdov (tieto v minulosti zakladali aj zneužívali nebankové spoločnosti a absentovala nad nimi efektívna

štátna kontrola, preto všeobecné sudy v zásade prestali ich rozhodnutia uznávať). V tejto súvislosti a na základe podnetu Slovenskej bankovej asociácie Ministerstvo financií SR v spolupráci s Národnou bankou Slovenska vypracovalo návrh novely zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PS“) a niektorých ďalších súvisiacich zákonov, ktorá je účinná od 1. januára 2019, má č. 373/2018 Z. z. a jej súčasťou sú aj ustanovenia týkajúce sa zrušenia zákonnej povinnosti zriadiť SRS SBA.⁴

Prijatím a nadobudnutím účinnosti príslušných článkov novelizačného zákona č. 373/2018 Z. z. z 5. decembra 2018, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2014 Z. z. o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, boli novelizované hmotnoprávne predpisy (zákon o PS, zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) a aj procesnoprávne predpisy (zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Uvedené legislatívne zmeny upravili možnosť klienta (spotrebiteľa) pri voľbe subjektu (iného, ako je SRS SBA) príslušného na mimosúdne riešenie sporu vzniknutého pri poskytovaní platobných služieb a bankových obchodoch medzi ním a poskytovateľom platobných služieb (bankou). V nadväznosti na to legislatívne zmeny zakotvili príslušnosť na rozhodovanie takýchto sporov pre nový subjekt, ktorým je v praxi Inštitút alternatívneho riešenia sporov Slovenskej bankovej asociácie (ďalej len „Inštitút ARS SBA“). Zároveň došlo

1 Pozri KRAVEC, J.: Rozhodcovské súdnictvo a občianske súdne konanie. In: Suchoža, J., Husár, J. (eds.): Právo, obchod, ekonomika III. Košice: Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach, 2013, s. 701. Obdobne HUČKOVÁ, R., TREŠČÁKOVÁ, D.: Zákon o rozhodcovskom konaní: komentár. 1. vyd. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018, s. 19. ISBN 978-80-8168-922-2.

2 SRS SBA bol zriadený na účely rozhodovania sporov z platobného styku podľa § 67 až 71 zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Banky a pobočky zahraničných bánk boli podľa § 77 ods. 3 tohto zákona povinné zriadiť stály rozhodcovský súd najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti zákona, t. j. 1. januára 2003.

3 K prehľadu v členských štátoch EÚ pozri napríklad PETRAUSKAS, Feliksas – GASIŪNAITE, Aida: Alternative dispute resolution in the field of consumer financial services. In: Jurisprudence, 2012, 19 (1), s. 186.

4 Vládný návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2014 Z. z. o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (parlamentná tlač 1135). Dôvodová správa a doložka vybraných vplyvov. Dostupné na: <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=457830>

ku koncepcnej úprave zabezpečenia kontinuity rozhodcovského konania začatého pred stálym rozhodcovským súdom (a to nielen SRS SBA), ktorý zruší jeho zriaďovateľ pred ukončením rozhodcovského konania.

ZAVEDENIE ALTERNATÍVNEHO RIEŠENIA SPOTREBITEĽSKÝCH SPOROV

Podľa § 90 ods. 1 až 3 zákona o PS (v znení do 31. decembra 2018)⁵ boli poskytovatelia platobných služieb (banky alebo pobočky zahraničnej banky) povinní spoločne alebo prostredníctvom záujmového združenia zriaďiť, a aj zriadili, stály rozhodcovský súd so sídlom v Bratislave, s určenou arbitrabilitou pre spory z platobných služieb, a zabezpečiť jeho činnosť. Týmto rozhodcovským súdom bol SRS SBA. Zároveň boli povinní ponúknuť svojim klientom (používateľom platobných služieb) neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory v súvislosti s platobnými službami budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom tak, aby klient mal možnosť voľby,⁶ či prijme, alebo neprijme predložený návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Ak klient neprijal návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, potenciálne spory sa mali riešiť vo všeobecnom súdnom konaní. Konania o sporoch z platobných služieb pred SRS SBA boli bezplatné. Paralelnou úpravou v § 93b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31. decembra 2018) (ďalej len „zákon o bankách“) boli banky a pobočky zahraničných bánk povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, či ich prípadné vzájomné spory týkajúce sa bankových obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní pred stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa zákona o PS (SRS SBA). Za konanie o týchto iných sporoch sa uhrádzali trovy rozhodcovského konania.

Od 1. januára 2019 bola zrušená povinnosť poskytovateľov platobných služieb mať zriadený stály rozhodcovský súd podľa zákona o PS a zároveň nahradená novou zákonnou povinnosťou zriaďiť osobitný subjekt alternatívneho riešenia sporov (ďalej len „SARS“) príslušný na rozhodovanie spotrebiteľských sporov podľa zákona č. 391/2015 Z. z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov“). Podľa § 90 ods. 1 zákona o PS (v znení od 1. januára 2019) sú poskytovatelia platobných služieb povinní spoločne alebo prostredníctvom svojho záujmového združenia zriaďiť SARS⁷ so sídlom v Bratislave, zabezpečiť podmienky na riadny a včasný výkon jeho činnosti, pričom príslušnosť SARS je zameraná výhradne na riešenie⁸ sporov klientov – spotrebiteľov, čo vyplýva priamo zo zákona o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov. Pôsobnosť SARS je obmedzená na riešenie sporov súvisiacich s poskytovaním platobných služieb (bez možnosti od-

mietnutia riešenia takýchto sporov), súvisiacich s presunom platobného účtu podľa § 44d zákona o PS (pričom právo na presun platobného účtu je viazané na širšie vymedzenie spotrebiteľa podľa § 44d ods. 5 zákona o PS)⁹ alebo sporov súvisiacich s bankovými obchodmi (túto pôsobnosť ustanovil zákon o bankách v § 93b ods. 1 v znení od 1. januára 2019).

Poskytovateľ platobných služieb je povinný používateľovi platobných služieb poskytnúť alebo sprístupniť informáciu o možnosti alternatívneho riešenia sporov prostredníctvom niektorého zo SARS, ktoré sú oprávnené riešiť spory z platobných služieb, a to o využití tejto možnosti riešenia podľa voľby spotrebiteľa vrátane výberu príslušného SARS podľa voľby spotrebiteľa. Výber sa zrealizuje zo zoznamu, ktorý vedie Ministerstvo hospodárstva SR na svojom webovom sídle. Takúto povinnosť obdobne ustanovil aj zákon o bankách v § 93b ods. 2 (v znení od 1. januára 2019) pre banky a pobočky zahraničných bánk, ak ide o potenciálne spory z bankových obchodov. Osobitne bola poskytovateľom platobných služieb uložená prechodná povinnosť poskytnúť (do 28. 2. 2019) aj ich súčasným klientom – spotrebiteľom informácie o využití možnosti alternatívneho riešenia ich vzájomných sporov z už uzavretých (pred 1. 1. 2019) a naďalej trvajúcich zmluvných vzťahov, a to prostredníctvom SARS podľa voľby spotrebiteľa vrátane výberu konkrétneho SARS.

Riešenie spotrebiteľských sporov súvisiacich s poskytovaním platobných služieb zostáva bezplatné. Nad rámec toho zákon o PS ustanovil bezplatnosť aj pre riešenie spotrebiteľských sporov súvisiacich s bankovými obchodmi.

V porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou obsiahnutou v zákone o PS a zákone o bankách (účinnou do 31. decembra 2018) sa legislatívnou zmenou zrušila jediná alternatíva pre rozhodovanie sporov výlučne prostredníctvom SRS SBA a vytvorila sa možnosť výberu konkrétneho SARS z viacerých v rámci spotrebiteľovej voľby mimosúdneho riešenia sporov prostredníctvom SARS.

V tejto súvislosti sa do zákona o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov pre ten SARS, ktorý je oprávnený riešiť spory medzi spotrebiteľmi a na finančnom trhu dohľadanými subjektmi, doplnila nová právna úprava povinnosti poskytovať informácie o súčinnosť Národnej banke Slovenska na účely výkonu jej pôsobnosti, právomoci, úloh a činností. Je potrebné upozorniť, že jej kompetenciu však nemožno chápať ako výkon dohľadu nad činnosťou SARS alebo nad priebehom jeho postupu pri riešení sporu, pretože by to bolo možné považovať za rozpor s požiadavkou výkonu dohľadu vo verejnom (všeobecnom) záujme.¹⁰

V nadväznosti na zrušenie právnej povinnosti zriaďiť stály rozhodcovský súd pre rozhodovanie sporov z platobných služieb a na to, že rozhodcovské konanie spotrebiteľských sporov v tejto oblasti a oblasti bankových obchodov nahradilo alternatívne riešenie spotrebiteľských sporov prostredníctvom SARS, bolo žiaduce zabezpečiť as-

- 5 Ustanovenia § 90 až 95 (v znení účinnom do 31. decembra 2018) predstavovali transpozíciu čl. 80 a 83 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú niektoré smernice (PSD I) a následne boli premietnutím nástupníckych čl. 101 a 102 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a zrušujú niektoré smernice (PSD II), ktorá PSD I nahradila.
- 6 Kritérium alternatívnosti vo výbere (fakultatívneho konania) je základným znakom rozhodcovského konania. V teórii rozhodcovského konania sa zaraďuje medzi osobitné zásady rozhodcovského konania (voči ustáleným zásadám civilného procesu) ako zásada voľby rozhodujúceho subjektu. ZÁMOŽÍK, J.: Rozhodcovské konanie. In: Zámožík, J. et al.: Civilné právo procesné. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 286 a 309.
- 7 Konkrétne ide o Inštitút ARS SBA, nemožno však vylúčiť možnosť, že používateľ platobných služieb si vyberie iný SARS, ktorý bude kompetentný na riešenie sporov súvisiacich s platobnými službami alebo bankovými obchodmi.
- 8 SARS je subjektom bez rozhodovacej kompetencie, pretože výsledkom alternatívneho riešenia sporu je dohoda o vyriešení sporu, ktorá je síce záväzná, ale nepredstavuje exekučný titul (na rozdiel od rozhodcovského rozhodnutia), ani nie je prekážkou rozhodnutia vo veci pred súdom. Alternatívne riešenie sporu má preto skôr bližšie k mediácii, ktorej výsledkom je dohoda o mediacii.
- 9 Pri presune platobného účtu sa za spotrebiteľa považuje aj osoba, ktorá v čase uzatvorenia rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zamestnáva menej ako desať osôb a ktorej ročný obrat alebo celková ročná bilančná hodnota nepresahuje 2 000 000 eur, teda podnikateľ – fyzická osoba alebo právnická osoba.
- 10 Zásada výkonu dohľadu vo všeobecnom záujme bola judikovaná v rozsudku Súdneho dvora EÚ z 12. októbra 2004 vo veci C-222/02 (Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lüttje, Christel Mörkens c/a Spolková republika Nemecko).

11 Zhromaždenie členov Slovenskej bankovej asociácie dňa 11. decembra 2018 odsúhlasilo zrušenie SRS SBA a dňa 2. januára 2019 bolo v čiastke 1/2019 Obchodného vestníka zverejnené predpísané oznámenie o zrušení tohto stáleho rozhodcovského súdu. Dostupné na: <http://institutar.sk/oznamenie-kompetencie-institutu-ars-sba-sa-rozsiruju-o-platobne-sluzby/a-na-https://www.justice.gov.sk/Stranky/Registre/Dalsie-uzitocne-zoznamy-a-registre/Rozhodcovske-sudy/Rozhodcovsky-sud-detail.aspx?lc=2790>

12 Nález Ústavného súdu SR z 31. mája 2011 (III. ÚS 162/2011-34).

poň informovanosť o možnostiach mimosúdneho riešenia sporov pre ostatnú skupinu klientov, ktorí nemajú status spotrebiteľa. Zaviedla sa preto povinnosť poskytovateľov platobných služieb (banka a pobočky zahraničných bánk) tomu klientovi, ktorý nie je spotrebiteľom, poskytnúť alebo sprístupniť dve špecifické informácie, a to informáciu o možnosti rozhodcovského riešenia sporov alebo iného mimosúdneho riešenia sporov súvisiacich s poskytovaním platobných služieb a s bankovými obchodmi a informáciu o osobitných predpisoch upravujúcich rozhodcovské riešenie sporov alebo iné mimosúdne riešenie takýchto sporov (do úvahy tak prichádzajú „nespotrebiteľské“ rozhodcovské konanie a mediácia). Vo vzťahu ku klientovi – nespotrebiteľovi sa tak pôvodná povinnosť poskytovateľa platobnej služby (banka a pobočky zahraničnej banky) alternatívne umožniť rozhodovanie sporu cez súkromnoprávny subjekt, ktorým bol SRS SBA, (predkladaním návrhu rozhodcovskej zmluvy) obmedzila na „osvetovú“ činnosť o tom, aké možnosti taký klient má v zmysle národného právneho poriadku.

VPLYV ZRUŠENIA STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU NA ZAČATÉ ROZHODCOVSKÉ KONANIE

Keďže boli naplnené právne predpoklady na zrušenie SRS SBA, jeho zriaďovateľ mohol pristúpiť k jeho zrušeniu.¹¹ V takom prípade sa na ďalší postup vo veciach začatých a vedených pred týmto stálym rozhodcovským súdom vzťahujú konkrétne ustanovenia zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o postupe vo veciach rozhodcovských konaní pri zrušení stáleho rozhodcovského súdu (korporátne spory) alebo pri zrušení povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory (spotrebiteľské spory). Ak zriaďovateľovi SRS SBA zostali finančné prostriedky nadobudnuté na činnosť stáleho rozhodcovského súdu, musí tieto zostávajúce prostriedky účelovo použiť na činnosť SARS vytvoreného v zmysle zákona o PS.

Do 31. decembra 2018 v zákonoch upravujúcich rozhodcovské konanie a spotrebiteľské rozhodcovské konanie absentovalo systémové právne riešenie začatých konaní v situácii, keď je stály rozhodcovský súd zrušený jeho zriaďovateľom (prípadne zrušený z titulu zániku jeho zriaďovateľa), a teda aj riešenie možnosti pokračovať v konaní začatom pred zrušeným stálym rozhodcovským súdom. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR „aj keď rozhodcovským konaním sa poskytuje právna ochrana ohrozeným alebo porušeným právam pred nesúdnym orgánom, na ktorý účastníci (zmluvné strany) dobrovoľne preniesli právomoc všeobecného (občianskoprávneho alebo obchodného) súdu, a štát umožnil takúto delegáciu súdnej moci zo súdu na nesúdnny orgán zložený v podstate zo súkromných osôb – rozhodcov, takouto možnosťou sa nemôže zbaviť svojho pozitívneho záväzku

zabezpečiť základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“.¹² Aj tým je objektívne zdôvodniteľné legislatívne doplnenie podmienok zabezpečenia pokračovania v rozhodcovskom konaní a v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a niektorých súvisiacich otázok do spoločných ustanovení v § 51 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (v nových odsekoch 4 až 6) a v § 71 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v nových odsekoch 3 až 5). Doplnené ustanovenia sú principiálne rovnaké.

Ak zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu zruší stály rozhodcovský súd, rozhodcovské konania vedené pred týmto súdom sa prerušujú dňom, ktorým zriaďovateľ v Obchodnom vestníku zverejnil zrušenie stáleho rozhodcovského súdu, a zastavujú sa uplynutím troch mesiacov od tohto zverejnenia zrušenia.

V dôsledku rozhodnutia zriaďovateľa o zrušení stáleho rozhodcovského súdu odo dňa zverejnenia jeho zrušenia nemožno začať rozhodcovské konanie a nemožno pokračovať v začatom a neskončenom rozhodcovskom konaní pred týmto súdom. Zrušenie stáleho rozhodcovského súdu nemá vplyv na už vydané rozhodcovské rozsudky pred jeho zrušením.

Právne účinky iniciácie (podaného návrhu) rozhodcovského konania a všetkých ďalších úkonov účastníkov tohto konania zostávajú zachované, ak do troch mesiacov odo dňa zverejnenia zrušenia stáleho rozhodcovského súdu: a) účastník konania podá žalobu na začatie konania o spornej veci na všeobecnom súde alebo b) účastníci konania spoločným vyhlásením do zápisnice pred iným rozhodcovským súdom vyjadria súhlas, že rozhodcovské konanie neukončené pred medzitým zrušeným stálym rozhodcovským súdom bude ďalej prebiehať pred týmto iným rozhodcovským súdom. Doba trvania priebehu rozhodcovského konania, ktorého účastníci využijú uvedený postup podľa predchádzajúcich dvoch bodov, sa nezapočítava do premlčacej doby.

Ak v rozhodcovskom konaní pred zrušeným stálym rozhodcovským súdom nebol vydaný rozhodcovský rozsudok najneskôr ku dňu zrušenia stáleho rozhodcovského súdu, zriaďovateľ zrušeného stáleho rozhodcovského súdu je povinný vrátiť účastníkovi konania zaplatený poplatok do 30 dní za podmienky, že o vrátenie poplatku účastník konania požiada do troch mesiacov od zverejnenia zrušenia stáleho rozhodcovského súdu v Obchodnom vestníku. Ak by všeobecný súd zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný stálym rozhodcovským súdom, ktorý bol medzitým zrušený a ktorý by inak bol príslušný na nové rozhodcovské konanie a rozhodnutie, na ďalší postup v takejto veci sa obdobne uplatní postup ako pri zrušení rozhodcovského súdu.

Rozhodným dňom pre začatie plynutia a počítanie lehôt, v tomto prípade na podanie žaloby

na všeobecnom súde alebo na vyjadrenie súhlasu s pokračovaním rozhodcovského konania pred iným rozhodcovským súdom, je deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia všeobecného súdu o zrušení rozhodcovského rozsudku stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bol medziasom zrušený.

Zriaďovateľ zrušeného rozhodcovského súdu je povinný o prerušení a zastavení možnosti pokračovať v rozhodcovskom konaní pred iným rozhodcovským súdom a o postupe v prípade zrušenia rozhodcovského rozsudku medziasom zrušeného stáleho rozhodcovského súdu preukázateľne písomne informovať účastníkov rozhodcovských konaní neskončených pred týmto súdom do 15 dní od zrušenia stáleho rozhodcovského súdu. Rozhodcovská zmluva, ktorou bola založená právomoc stáleho rozhodcovského súdu na rozhodnutie sporu medzi jej účastníkmi a na základe ktorej sa nezačalo žiadne rozhodcovské konanie pred zrušením tohto súdu, stráca platnosť dňom zverejnenia zrušenia stáleho rozhodcovského súdu v Obchodnom vestníku.

ZÁVER

Legislatívnymi zmenami v zákone o PS a zákone o bankách s účinnosťou od 1. januára 2019 sa zaviedol odlišný prístup k zabezpečeniu alternatívneho riešenia sporov podľa diferenciácie klienta poskytovateľa platobných služieb (resp. banky) v závislosti od toho, či ide o spotrebiteľa alebo o klienta bez spotrebiteľského statusu, ktorý má byť v procese zmluvnej kontraktácie len informovaný o možnosti rozhodcovského alebo iného mimosúdneho riešenia sporov (alternatívne mediácia). V prípade výberu rozhodcovského konania sa postavenie klientov – nespotebiteľov v rámci mimosúdnej procesnej ochrany ich záujmov pri poskytovaní platobných a bankových služieb v zásade nemení. Na druhej strane odvádza povinnosť poskytovateľa platobných služieb ponúkať týmto svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Klientovi – spotrebiteľovi sa možnosť mimosúdneho rozhodovania sporu prostredníctvom stáleho rozhodcovského súdu (SRS SBA) nahrádza možnosťou alternatívneho riešenia sporu prostredníctvom SARS (Inštitút ARS SBA).

Zoznam použitej literatúry:

- HUČKOVÁ, R. – TREŠČÁKOVÁ, D.: Zákon o rozhodcovskom konaní: komentár. 1. vyd. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2018. 192 s. ISBN 978-80-8168-922-2.
- KRAVEC, J.: Rozhodcovské súdnictvo a občianske súdne konanie. In: Suchoža, J., Husár, J. (eds.): Právo, obchod, ekonomika III. Košice: Univerzita P. J. Šafárika v Košiciach, 2013, s. 699-711.
- PETRAUSKAS, Feliksas – GASIŪNAITĚ, Aida: Alternative dispute resolution in the field of consumer financial services. In: Jurisprudence, 2012, 19 (1), s. 179-194.
- ZÁMOŽÍK, J.: Rozhodcovské konanie. In: Zámožík, J. et al.: Civilné právo procesné. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, s. 285-333.

Iné zdroje:

- Nález Ústavného súdu SR z 31. mája 2011 (III.ÚS 162/2011-34).
- Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 12. októbra 2004 vo veci C-222/02 (Peter Paul, Cornelia Sonnen-Lütte, Christel Mörkens c/a Spolková republika Nemecko).
- <https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=457830> (Vládny návrh zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2014 Z. z. o riešení krízových situácií na finančnom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Dôvodová správa a doložka vybraných vplyvov.)
- <http://institutar.sk/oznamenie-kompetencie-institutu-ars-sba-sa-rozsiruju-o-platobne-sluzby/>
- <https://www.justice.gov.sk/Stranky/Registre/Dalsie-uzitocne-zoznamy-a-registre/Rozhodcovske-sudy/Rozhodcovsky-sud-detail.aspx?lc=2790>